

Kkg., Kr.j. Krş.: Caf., T. T., An. İnd. — yoriğ.

I, 378-4;

III, 15-18, 15-21;

— **i** I, 378-5;

II, 40-20;

III, 15-19, 15-22;

— **ım** II, 40-18;

— **inğ** II, 40-19;

yorık = uz dilli.

III, 15-16;

— **tıl** = fasih dil.

III, 15-16;

yorınça = yonca (Oğuzca). *Bk: yorınça.*

III, 375-15;

yorınça = yonca. *Bk: yorınça (Oğuzca). [Rad., Çağ.]. Krş.:*

Caf. — yorunça.

I, 431-7;

III, 433-11;

yoriş — = yürüşmek; yol yol olmak; yıpramak. *[Rad.].*

III, 72-24;

— **dı** III, 72-18, 72-20;

— **ur** III, 72-24;

yorit — = yürütmek; -ilâç- içini sürdürmek.

II, 315-24;

— — I, 115-21;

— **tı** II, 315-20, 315-22;

— **ur** II, 315-24;

yort — = dört nal koşturmak; bir işe başlamak üzere yürümek.

[Rad., Alt., Leb., Bar., Kūw., Uyg., Çağ.; Caf., U.].

III, 435-4;

— **tı** III, 435-2;

— **ur** III, 435-4;

— **ar** (bir dilde) III, 435-5;

— **alım** III, 356-1;

yortuğ = savaş gününde veya bir yere giderken hakanın yanında bulunan kimseler.

III, 42-6;

yortuğ — = at yürütmekte yarış etmek.

III, 101-15;

— **dı** III, 101-12;
— **ur** III, 101-14;

yoruk = gidiş, huy. *Bk:* **yorık**.

— **ı** I, 27-9;

yorul — [*] = çözülmek. *Bk:* **yör** —.

III, 78-11;

— **dı** III, 78-9;

— **ur** III, 78-11;

yorut — = osurmak.

— **gan** = çok osuran, osurgan.

III, 52-18;

yottur — = sildirmek. *Bk:* **yodhtur** —.

III, 94-10;

— **dum** III, 94-5;

— **ur men** III, 94-10;

yovliç [**] = keçi kıllarının diplerindeki yumuşak ince yün. *Bk:* **yoliç**,
yuliç.

III, 27-13;

yoz — [***] = çok akmak.

— **up** I, 192-4;

yoz — = -kısırktan başka hayvan- kısır kalmak. *Bk:* **kısır bol** —.

III, 88-22;

— **dı** III, 88-14;

— **r** III, 88-21;

yök = kuş tüyü, kuş yeleği, ok yeleği. *Bk:* **yüng**, *Düzelt:* **yük**.

III, 143-28;

yöklet — = oka yelek taktırmak. *Bk:* **yük let** —, *Düzelt:* **yüklet** —.

II, 356-5;

— **ti** II, 356-3;

— **ür** II, 356-5;

yör — = çözmek. *Bk:* **yorul** —. [*Rad., Uyg.; Caf., T. T., An. İnd.*].

[*] Bu kelime burada « ı »lı, az aşağıda görüleceği üzere iki yerde de « ı »lı geçmektedir. Dikkat! B. A.

[**] Haşiyeye göre alınmıştır. B. A.

[***] Bu kelime hakkında Çevirmemizdeki (C. I. S: 192-4) haşiyemizde « yozmak » şeklinde okunacağını söylemiş ve Radloff'u tanık tutmuş isek de bunun « yüzmek » şeklinde okunması ihtimali de vardır; bu, Çevirmemizin C. III, S. 59-23 deki « iriğ yüzdü » cümlesi ile sezilmekte ise de düşünüle. B. A.

- III, 58-6, 185-15;
 — **di** III, 58-3, 185-11;
 — **er** III, 58-5, 185-15;

yöre = yöre, çevre, bir şeyin etrafı (Oğuzca). *Bk: yüre, yére.*
Krş.: İd. — yüre,
 III, 24-11;

- yörge** — = sarmak. [*Rad., Çağ., Taran., D. Tür.; Caf., U.*]
 III, 307-19;
 — **di** III, 307-15;
 — **r** III, 307-19;

yörgök = örtü. *Krş.: Rad., Taran.* — *yörgök = çocuk kundağı.*
 II, 289-2;
 — **bol** — = örtülmek; gök kara dumanla örtülmek.
 — **bol-dı** II, 289-2;

yörgemeç = işkembe ve bağırsağın incecik kıyılarak bağırsak içinde kızartılması veya pişirilmesi suretiyle yapılan yemek.
Krş.: Rad., Alt. — yörgöm = bir çeşit işkembe yemeği.
 III, 55-14;

- yörge** — = örtülmek, sarılmak. *Bk: yörken —, yürken —.*
 III, 110-16;
 — **di** III, 110-11, 110-13;
 — **ür** I, 331-2;
 II, 303-10;
 III, 110-16;

yörgenç = dağ dönemeci, dağ büklümü; büküntülü, kıvrık. *Bk: tezginç.*
 III, 387-6;

yörgenç = ağaçlara sarılıp onları kurutan bir çeşit bitki, sarmaşık.
 III, 387-7;

yörgençü = sargı, dolak.
 II, 246-24;
 III, 296-18;

- yörgeş** — = sarılmak; birbirine girmek, dolaşmak, karışmak. *Bk: yörkeş —, yürkeş —.*
 III, 104-8;
 — **di** III, 104-3;
 — **ür** I, 437-7;
 II, 285-18;
 III, 104-7;